

Había unha vez unha anciá que vivía soa nunha casa no bosque. A xente do pobo temíalle porque dicían que era unha bruxa, e evitaban pasar preto da súa casa. Pero un día, unha nena perdeuse no bosque e atopou a casa da anciá.

A anciá recibíuna amablemente e ofreceulle algo para comer e beber. A nena deuse conta de que a anciá non era unha bruxa, senón unha muller amable e solitaria que só quería compañía.

A nena contoulle á anciá como se perdeu, e a anciá ofreceulle quedar a durmir na súa casa ata que puidese atopar o camiño de regreso. Durante a súa estadía, a nena e a anciá fixéronse amigas e divertíronse moito xuntas.

Ao día seguinte, a nena logrou atopar o camiño de regreso á súa casa, pero nunca esqueceu á súa amiga a anciá. A partir de entón, visitábaa cada vez que podía e levaba consigo algo de comida e outros agasallos para ela.

A anciá sentiu feliz e agradecida por atopar a unha amiga na nena, e a nena aprendeu que a xente non sempre é como se di que é, e que ás veces, as cousas máis fermosas atópanse nos lugares menos esperados.

NOA BARREIRA GARCÍA 4ºA IES LUCUS AUGUSTI